

5- Truyện Chàng Tu-Ma Nghèo Khổ Cúng Đường Phật
Một Ít Sợi Chỉ

Một thuở nọ, Đức Phật ngự tại khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ.

Bấy giờ, trong thành có một người thợ dệt tên là Tu-ma, là người cùng khổ, trong nhà không có được thặng thóc đấu gạo, hằng ngày phải dệt mướn cho người để kiếm sống.

Một hôm, ông suy nghĩ: “Trước kia ta không biết bố thí, cho nên nay phải chịu nghèo khổ như vậy. Nếu đời nay ta lại không chịu bố thí, thì chắc chắn đời sau sẽ nghèo cùng hơn nữa, vì thế, ta phải cố gắng tìm cầu ít vật để bố thí, mong kiếp sau ta được quả báo tốt”.

Sau đó, Tu-ma tìm được một ít sợi chỉ, bèn trở về nhà. Vào trong một con hẻm, từ xa trông thấy Đức Thế Tôn đắp y ôm bát, hướng dẫn các Tỳ-kheo vào thành khát thực, Tu-ma liền đến trước Phật dâng cúng những sợi chỉ ấy lên. Đức Phật liền nhận. Ngài bèn thị hiện y mình bị rách, dùng chỉ ấy để vá. Tu-ma thấy Thế Tôn vá y bị rách, trong lòng vui mừng, bước tới dưới chân Phật và phát thệ nguyện rộng lớn. Tu-ma ở trước Phật nói kệ:

*Vật cúng tuy ít ỏi
Gặp ruộng phước lành lớn
Dâng cúng Thế Tôn rồi
Thệ nguyện sẽ thành Phật
Độ khắp các chúng sinh
Số ấy không thể lường.
Thế Tôn uy đức lớn
Sẽ chứng biết việc này.*

Lúc ấy Thế Tôn đáp lại bằng bài kệ:

*Nay, người được gặp Ta
Quy y phát tâm thí
Vị lai sẽ thành Phật.
Danh hiệu là Thập Diên
Tiếng khen khắp mười phương
Độ chúng sinh vô lượng.*

Sau khi nghe Phật nói kệ, Tu-ma sinh tâm rất kính tin, bèn gieo năm vốc sát đất, phát thệ nguyện rộng lớn:

–Với tất cả công đức cúng dường các sợi chỉ này, con nguyện đời sau, nếu có chúng sinh mù tối, con nguyện làm cho họ được mắt sáng; chúng sinh không nơi nương tựa, con nguyện làm nơi nương tựa; chúng sinh không ai cứu giúp, con nguyện cứu giúp họ; chúng sinh chưa giải thoát, con sẽ giúp họ được giải thoát; chúng sinh không an ổn, con sẽ làm cho họ được an ổn; chúng sinh chưa vào Niết-bàn, con nguyện giúp họ vào Niết-bàn.

Tu-ma phát nguyện xong, Phật bèn mỉm cười.

Bấy giờ Tôn giả A-nan bước ra bạch Phật:

–Như Lai là bậc đáng tôn trọng, Ngài không bao giờ mỉm cười một cách vô cớ. Có việc gì khiến Như Lai mỉm cười như vậy, cúi xin Đức Thế Tôn giải thích cho chúng con

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

được biết.

Đức Phật hỏi A-nan:

–Nay, ông có thấy chàng Tu-ma nghèo khổ cúng dường Ta mấy sợi chỉ và phát thệ nguyện rộng lớn chăng?

A-nan đáp:

–Bạch Đức Thế Tôn, con có thấy.

Đức Phật dạy:

–Tu-ma cúng dường Ta mấy sợi chỉ với tâm ân cần, kính trọng, đời vị lai sẽ được thành Phật hiệu là Thập Diên, độ khắp chúng sinh, không thể hạn lượng. Vì vậy nên Ta mỉm cười.

Lúc ấy các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều vui mừng thực hành.

M